

REGENERACIÓ

La desastrosa guerra que últimament havem tingut ab els Estats Units, y que ha donat per resultat esborrar lo nom d' Espanya del mapa d' Amèrica, ha mogut un xich els ànims de uns quants pera buscar la nostra regeneració, per procediments complertament distints dels adoptats fins ara per la política.

Feya ja molt temps que fins els que s' aprofitaven mangonejant la cosa pública, confessaven que anavan malament; pero, com disfrutavam de un relatiu benestar, y encara que á pas de tortuga la industria s' anava desenrrollant, ningú ó casi ningú feya cas del desgavell que regnava en tots els rams de la Administració, arribant la indiferencia á un extrem que solsament nosaltres podem concebir.

Avuy com hem sentit ploure y la riuada se 'ns ha emportat las colonias, sembla que 'ns hem recordat de Santa Bàrbara.

Moltas veus s' han aixecat demanant que vinga gent nova á regir la cosa pública, perque tots els que hi han prés més ó menos part en l' últim ters d' aquest segle ne son més ó menos responsables. Hi há qui ab aquesta base de la gent nova, fent alguna qu' altre escepció, vol constituhir un nou partit: els mateixos partits actuals diuhen que s' ha de cambiar el rumbo.

Y en mitj de totas aquestas manifestacions, y á pesar de tots els desastres, no desapareix del tot la indiferencia de la massa neutra, perque no li han desaparecut las desconfiansas, no veyent entre 'ls que 'ns volen regenerar ningú ab qui 's puga tenir fé.

Una idea es la que en mitj de totas atrau la atenció de las personas imparcials, principal-

ment en las regións en que la vida 's manifesta ab més forsa: y aquesta idea es la autonomia, si be en general se circuncriu á la esfera administrativa. La idea de concertarse la provincia ó la regió ab l' Estat, pera la recaudació de las contribucions, pren cada día més increment, y no sería extrany que arrivés á tenir realisació práctica aquí á Catalunya com la té á las Provincias Vascas.

Se comprén que la idea autonómica considerada en tots sos aspectes ó en un sol d' ells, se infiltiri en els cervells, perque 's troba en la atmósfera que respirem. En la naturalesa física no existeix el més petit espay que 's trobi buyt: y lo mateix passa en l' ordre moral é intelectual: no existeix una época ni un poble sense determinadas ideas y sentiments; y quan la realitat demostra la falsetat de las ideas que constituhían el fonament de una organisació, necesariament al desapareixer tenen que venir altres á ocupar el buyt que aquelles deixan.

La actual organisació ha suferit un colp mortal ab els desastres de la guerra, quinas conseqüencias sols hem comensat á palpar, perdent tot son valor las ideas fonamentals en que descansa: per lo que no s' ha pogut menos que fer el següent raciocini: en aquest segle hem probat l' absolutisme, 'l sistema constitucional doctrinari, la república, la monarquia parlamentaria, y tot ens ha donat mal resultat: ¿será perque en tots aquestos sistemas els pobles y las regións no han pogut manifestar lliurement sas iniciativas? Y heuse aquí com la idea autonómica única que, en lo relatiu á la organisació de la cosa pública, no hem probat en aquest segle, comensa á esbargirse per la atmósfera, ocupant el lloch que abans ocupavan las ideas contrarias.

Pero, no 's cregui que la idea 's vagi extenent de una manera precisa y categórica: la

majoria la circumscriu com he dit ja, á la esfera administrativa, y alguns hi ha que ni siquerra s'atreveixen á donarli son nom, que substitueixen per el de descentralisació.

Y tal volta per aquestes causes, pero més principalment porque no han desaparegut els motius de tenir desconfiansas en tots els homes desde 'l moment qu'entran á formar part de la Administració, l'escepticisme no 's dona per vensut, constituhint l'element principal del caràcter dels espanyols.

Y segons mon entendre en aquesta lluyta está 'l problema de la nostra regeneració.

No crech que aquesta siga possible per un cambi de organissació sia senzill ó complicat. El mateix règimen autonómich en mans dels actuals cacichs prompte cauria en gran descrédit.

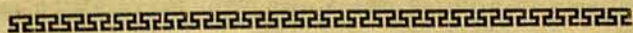
La forsa de una nació está en relació directa de la dels elements que la componen. Si aquestos son débils, débil será la nació: si la moralitat no constitutueix la base de las familias y de las associacions, no pretinguéu trobar moralitat en la nació.

En els païssos meridionals estém acostumats á esperarho tot de dalt. Totas las guerras civils, pronunciaments y revolucions, no han tingut més obgecte que 'l creure que determinants mecanismes gubernamentals havían de fer la nostra felicitat; y en aquesta tasca hem gastat grans enérgias que dirigidas convenientment, ens haurían transformat sino en una gran nació, en un poble trevallador y honrat.

Per aixó si volém contribuir á la regeneració d'Espanya, procurem vigorisar tots els elements que la componen; procurem extendre y fer efectiva la moralitat en las relacions particulars: en pocas paraulas els principals esforços devem dirigirlos á regenerarnos nosaltres mateixos, que quan siguem dignes de un règimen lliberal y autònom, y de un govern previsor y honrat, no deixarem de tenirlos.

Es un axioma 'l que 'ls pobles tenen els governs que 's mereixin. Procurém fernes dignes de un bon govern.

M. ROGER.

Com nau, que empeny la tempestat ayrada
y en los esculls se estrella,
així ab los desenganys van estrellarse
totas las ilusiones del ayma meva.

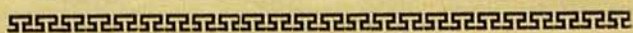
Mon cor, ¡pobre cor meu! desde llavoras
fart de sofrir sens treva?
ha mort pel sentiment; resta insensible:
un átom de pietat debades cercas.

Ploras...? tal fas tal trobarás: per altre
m'oblidares: vaig perdre
lo meu amor; tu al altre preferires
que t'arrastrá pel llot de la impuresa.

Si eixas que de tos ulls amargas llágrimas
fil á fil are vessan
son de penediment, tart t'en recordas;
si dé despit... consulta ta conciencia.

En altre temps sumit en ma amargura
jo plorava y tu reyas,
sian donchs de 'l que sían eixas llágrimas
are á mi 'm toca riure: es la revenja.

JOAN BTA. CAMÓS.

UNA HISTORIA EXTRAVAGANT

EN LA QUE 'S DEMOSTRA QUE 'L DESTÍ DEL HOME 'S CUMPLEIX PER MÉS QUE 'S VULGA FUGIR D'ESTUDI.

I.

Reunits en un salonet del restaurant de un establiment de banys, quina situació y nom no fa 'l cas, nos trobavam quatre antichs companys de col·legi, que feya molts anys que no 'ns havíam vist.

La sorpresa y alegría qu'experimentárem al veure 'ns fou tal, que decidírem celebrar tantíast aconxeixement ab un bon ápat; y completa nostra decissió, recordárem las escenas del temps aquell en que 'ns trobavam al col·legi; férem comentaris, sobre la diferencia entre 'l menjar d'aquell moment, y 'ls d'aquell temps: y al acabar els postres, mentres ens servían el café, agotat ja 'l tema dels recorts de la vida d'estudiant, vinguéren naturalment las preguntas relativas á la vida de cada hu des qu'ens perdérem de vista.

Dos dels amichs y jo en un moment tinguérem contada la nostre vida que no ofería res de intercssant. Al tocar el torn á n' en B.... se feu pregar un xich: no volía donarnos á conéixer sa historia, que d' historia pot calificarse y molt interessant: més á la fi 's decidí, y després de buydar una copa de cognach, comensá de la següent manera:

Com sabeu molt be, vaig sortir del col·legi sense acabar el batxillerat. L'estudiar pera sofrir un exámen era una cosa que no podia ressistir; per lo que vaig convéncer á mon pare de qu'era inútil son empenyo en ferme seguir

una carrera. M' enviaí alashoras á un col·legi de Fransa, després á Inglaterra y finalment á l' Alemanya, resultant que als vint anys, vaig tornar á Espanya coneixent a la perfecció l' francès, l' anglés y l' alemany, y sabent algunes paraulas de italiá, quin idioma vaig possehir perfectament després de un viatge per Italia que vaig fer quan se varen morir mos pares.

Completament independent y contant ab una fortuna més que regular y ab una instrucció molt extesa encara que superficial, vaig decidir gosar de la vida aprofitant totas las ocasions que se 'm presentessin pera divertir-me. Trovant estret el camp que m' ofería la ciutat ahont estavan establerts mos pares, no coneixent molt á Barcelona, y contant ab molts amichs á Madrid, ahont mon pare hi havia tingut moltas relacions, allá vaig anar á viure.

Res d' interessant ofereixen els primers anys de la meua vida de madrileny: vos la podeu imaginar sabent que no 'm faltavan may bitllets del Banch á la cartera, que no 'm vaig enamorar verdaderament, y que desitjava divertir-me.

Aquesta vida 'm va cansar ben prompte. Als 28 anys m' aburría pet tot allá 'hont anava. En aquella societat no hi veyá altra cosa que frivolitat: res de grans ideals. Escéptichs tots en política, 'ls que s' hi dedican, van al darre- ra d' honors ó de fortuna. Las arts y las lletras no diuen res als cors d' aquella gent. A las vetlladas del Real s' hi va á lluhir, á criticar, no á sentir música. Y respecte á la dona hi ha encara una agravant: el medi ambient que la volta, l' ayre que respira, tot tendeix á ferli oblidar els més sagrats debers. Per més que digan que tipos com la protagonista de *Frou-frou* son exclusivament parisenchs y per lo tant exó- tichs aquí á Espanya, es lo cert que en totas las societats aristocráticas, y en las que tenen pretensions de serho, la friuolitat es el carácter predominant. Moltes de las donas no arribarán tal volta á faltar á son marit; més totas ab rarí- simas exepcions faltan á las lleys del matrimo- ni. La vida interior de la familia ha de ser á mon entendre l' fi principal de la dona casada; y totas las casadas que jo he conegut ho enten- nen al revés: per ellas el fi principal es la vida de societat: y com á consecuencia llógica, tampoch ho entenen d' altre manera las solte- ras que ab afany se dedican á pescar marit.

Cansat de aquesta vida que no deya res á mon esperit, vaig anar poch á poch retrayent- me de la societat, fins acabar per no veure ni sisquera á un dels meus amichs. Durant alguns

mesos sortía tot sol, donava llarchs passeigs per llocs apartats, sense que moltes vegadas me dongués compte de lo que passava al meu voltant, y estudiant en altrás ocasions els tipos que se 'm presentavan al devant.

Vivía una vida imaginativa: desitjava tro- bar quelcom d' extraordinari que no se sem- blés per res á lo que jo havia vist. Y ab aques- ta seba al cap, está clar que la soletat era pera mí la mellor companya.

Veyent que á Madrid passavan els dias, sen- se que passés res d' extraordinari, me despertó un dia ab la idea de fer un viatge, y dit y fet; aquell vespre ab un d' aquells bitllets de la agencia Cook, entro en un cotxe del ferroca- rril del Nort.

Quatre mesos vaig passar á París buscant emocions de totas classes; després vaig visitar la Suissa convertint-me durant un mes en alpi- nista, ab la de idea de que tal volta alguna de aquellas inglesas aficionadas á excursions sa- tisfaria las aspiracions de mon esperit: pero me vaig convencer de que aytals excursionistas no son altra cosa que una especial manifestació de la universal cursileria.

Després vaig visitar Berlín y algunas ciu- tats de según ordre del' Alemany; y al veure aquellas caras burgesas, d' expressió tan pro- saica, al veure la satisfacció qu' experimenta- van al buydar un gran got de cervesa, se me feya extrany qu' aquella rassa hagués pro- duhit un Goethe y un Schiller, un Kant y un Hegel, un Glück y un Wagner.

Viena 'm va causar molt bona impresió: allá 'm creya més en el cor de la rassa alemana que no á Berlín.

Pero en cap de las ciutats que havia visitat ni en cap de las montanyas ahont havia pujat, ni en els trens ni en els vapors, havia trobat res d' extraordinari.

Sols la fantasía anava continuament presen- tant-me successos extranys: en somnis me pas- savan cosas extravagants, pero en la realitat, res: la prosa de sempre.

Al tornar á París abans de regressar á Es- panya, se 'm presentá en P.... un dels meus íntims quan vivía en societat; y 'm va trobar en un estat en que jo necessitava comunicar á algú lo que 'm passava, y li vaig donar á conei- xer l' estat de mon ánim.

Se va posar á riure, y no se si per broma ó perquè, va dir-me: «si vols que 't passi quelcom d' extraordinari has de venir ab mi».

Anárem junts aquells dias á París, y 'm va passar un fet, que presentava algún carácter d' anormalitat. Ens van presentar una dona ves-

tida de circasiana, com á tal circasiana. Ver-
daderament sa hermosura que era molta, tenia
un carácter oriental, que no es estray enga-
nyes á tothom: pero devant nostre va deixar
anar una paraula que sols els fills de Catalu-
nya la diuen ab una energia especial. Al con-
testarli jo en catalá 's va tornar vermella, gro-
ga y de tots colors, per lo que vaig pregarli
me contés sa historia. Ho va arreglar de una
manera que fora veritat ó mentida, 'm vaig en-
ternir, y ja estava decidit á fer un disbarat, si
'l meu company no 'm detura parlantme 'l
llenguatge de la realitat. y sobre tot trayentme
casi per forza d' aquella casa.

He contat aquest incident perquè vos feu carrech del verdader estat de mon ànim. Una petita cosa que sortia de lo normal de la vida, presentada de un modo especial, se torná gran, y 'm va atraure.

Qu' havia de fer lo que després me va passar, y que es lo que constitueix la part interessant de ma historia, la que va decidir lo qu' havia de ser una vida.

Mes si vos sembla—ens digué—sortirém á passeig, perque aquí dintre m'afogo de calor, y tot caminant seguiré la meua historia.

Aixís ho férem; y com que al escriure observe que l' article 's faria massa llarch incluint tota la historia d' en D..., deixaré per un altre l' acabament.

RAMIR TRAGÓ Y CORÉS.

GLOPS DE FEL

Tu que dius lo que no pensas,
que fins ab tas obras ments,
tot lo mon sempre t'admira
com formal y home de seny.

Jo que dich sols lo que sento
y que arreu parlo ab lo cor,
sé que 'l mon quan veu que passo
vâ dient que passa *un boig*.

Qu'ets un impertinent dirán si cercas
dels homes l' amistat;
si 't plau lo viure sol y d' elle t' allanyas
qu'ets un boig te dirán.

Creume á mí: fes la ruta que 't convingui,
y no 't capbiquis de la Humanitat.

NARCÍS DE FONTANILLES Y GASSULL.

CIRONA.

NOVAS LOCALS

Per circumstancies completament estranyas al carácter del periódich no 'ns ha sigut possible publicar LA SENYERA en las tres darreras setmanas.

Desde avuy tornem á rependre nostra tasca, contant ab la benevolencia dels subscriptors que 'ns sabrán dispensar nostra falta involuntaria.

Tenim de tornar á insistir en lo referent al assumpto del nou cuadro de marxa de trens establert per la Companyia dels Ferrocarrils de Tarragona á Barcelona y Fransa que regeix desde 'l 24 d' Agost últim; porque son molts els perjudicis ocasionats á la comarca que atravessa 'l Tranvia del Baix Ampurdá, ab la supressió de la parada del tren exprés á Flasa.

Per més que cavilem, no sabem veure las ventatjas de suprimir la parada en las estaciones de Figueras y Flassá.

Veritat és que la companyia sembla sols tenir en compte la comoditat dels estrangers; pero creyem que val la pena de fer el sacrifici d' emplear deu minuts més en el tragecte de Port-bou á Barcelona que no es altre l' estalvi que 's fa al suprimir las dúas estacions citadas, pera deixar satisfets els interessos de comarcas tan importants com son l' Alt y Baix Ampurdá: y ademés pera que la Companyia 'n surti beneficiada.

Perque no hi ha que donarli voltas; quantas més facilitats se donguin al viatger, més se viatjará, y més ingressos tindrán las compa-
nyías. Per la impossibilitat d' anar á Barcelona en l' exprés, sabem qu' alguns d' aquesta co-
marca han deixat de fer un viatje.

Si la companyia de Fransa no ho entén, es aixís, es precis que 'l país demostrí, que en benefici d' ell, se concedeix per l' Estat la explotació dels ferro carrils á empresas particulars: y que fassi tots els passos necessaris pera obligar á lá Companyia, á satisfer las justas demandas de dúas comarcas: més quan no costa res accedir á lo que 's demana.

Desitjariam que las corporacions populars y oficials, diputats provincials y á Corts fessin treballs en aquest sentit.

Diumenge passat se inauguràren els balls de vetlla en el Teatro Cervantes.

La colonia de banyistas se pot dir que ja ha desaparegut: sols queda alguna qu' altra familia.

Y aixó que aquest any sembla que á l' estiu li sab greu deixarnos. No recordavam que cap estiu estiguessin las casetas de banys posadas després del quinze de Septiembre: y aquest any el 23 y 24, es á dir, ja entrada la tardor, encare feya bo de remullar el cos.

Y si 'ls amos de las barracas que s' han adelantat al temps, haguessin tretas alguns banys més s' haurían pres.

Un altre fet que demostra la recansa que te l' estiu en deixarnos, es l' haver pogut comprar castanyas, tot assentats en las taulas que 'ls cassinos y cafés trehuen al carrer.

Y francament sembla que no está en l' ordre natural de las cosas sentir cridar: *qui 'm compra castanyas, grossas y calentas...* &c, mentres ens havém d' aixugar la suor de la cara ab el mocador, y ab el bano hem de moure l' ayre pera respirar una mica.

Veurém si plou de una vegada y cambia 'l temps.

Está ja casi acabada la construcció del edifici que ha de servir pera Escola Pública de noyas, lo quin reuneix molt bonas condicions pera l' objecte á que se 'l destinará.

Dimars de la passada setmana despedírem á nostres estimats companys En Joan Boix y En Frederich Pujolá, quins després d' haver passat l' istiu entre nosaltres han tornat á Barcelona, lloch de sa residencia.

Ha sigut destinat al faro de la torre Hércules (Corunya) nostre apreciat amich En Manel Vaca Lopez, á qui per tal motiu felicitem.

Se troba malalt nostre estimat amich el quefe d' aquesta estació telegráfica D. Rafel López.

Desitjém de cor sa milloria y que pugaprompte desempenyar las funcions de son càrrech.

Secció Comercial

Desde 'l dia 1 de Septiembre lo moviment de nostre port ha sigut lo següent:

ENTRADAS

De Sevilla y escalas, vapor «Andalucía», de 1213 tons. cap. Rubio, ab suro.—De Bilbao y escalas, vapor

«Cabo Tortosa», de 997 tons. cap. Ferreiro, ab suro.—De Algeiras, bergantí «Príncipe», de 170 tons. cap. Mingot, ab suro.—De Tarragona, llaut «Montserrat», de 38 tons. ab raíms.—De Sevilla y escalas, vapor «Nuevo Extremadura», de 718 tons. cap. Jaen, ab suro.—De Barcelona, llaut «Manuelito», de 22 tons. pat. Gallart, ab efectes.—De Bilbao y escalas, vapor «Cabo Palos», de 1213 tons. cap. Arrambura, ab suro.—De Barcelona, llaut «Anita», de 33 tons. pat. Prats, ab efectes.—De Barcelona, llaut Manuelito, de 22 tons. pat. Gallart, ab efectes.—De Vinaroz, llaut «Montserrat», de 38 tons. pat. Berta, ab Garroba.—De Valencia, pollacra goleta «Teresa», de 75 tons cap. Casadevall, ab efectes.—De Barcelona, llaut «Pepito», de 32 tons. pat. Ventura, ab efectes.

DESPACHADAS

Pera Vinaroz, llaut «Montserrat», ab efectes.—Pera Marsella, vapor «Andalucía», ab balas de taps.—Pera Cette y Marsella, vapor «Cabo Tortosa», ab balas de taps.—Pera Cette y Marsella, vapor «Nuevo Extremadura», ab efectes.—Pera Algeiras, bergantí «Príncipe», ab lastre.—Pera Barcelona, llaut «Manuelito», ab efectes.—Pera Cette y Marsella, vapor «Cabo Palos», ab balas de taps.—Pera Barcelona, llaut «Anita», ab efecte.—Pera Barcelona llaut «Montserrat», ab efectes.

J. C. C.

RECORTS DE CUBA

MÚSICA SACRA

Quan encara no havia estallat l' actual insurrecció cubana, origen de tants desastres, era San José de las Lajas, uns dels pobles més saludables, més pintoreschs, més divertits, reunint á la vegada gran riquesa com á natural mercat de las nombrosas fincas rústegas de sa encontrada. Son aspecte no 's diferenciava gran cosa de los demás pobles vehíns que com tots los d' aquella isla semblan tallats ab un mateix patró; mes li donava fesomia propia, sa hermosa llacuna del *Escribano*, situada á un extrem de son caseriu redejada en bona part de *ceibas* y *palmas reals* quals esbeltas siluetas se reflectavan en l' inméns mirall de sa extensa superfície. Asentat á l' escassa sombra d' aquells arbres esculturals; quantas vegadas contemplava las incomparables postas de sol de Cuba, abstret mon pensament ab la riquesa de

sos colors y matisos y ab las sombras que per moments s' anavan enfosquint mentres l' astre-rey desapareixia darrera de las espadadas *lomas de Jamaica* que com gegantinas atalayas, s' aixecan magestuosas á la entrada del poble.

Y venía insensiblement la nit y ab ella los remors de la vehina campinya y las voladissas dels lluminosos *cocuyos* que crusavan l' espay com estrelles errants...

* * *

En l' any 187... me trobava de temporada en l' esmentat poble pera assistir á la festa de San Joseph, son patró, que allá se celebrava ab funcions relligiosas, *peleas de gallos* y 'ls caracteríschs balls del país en lo teatro Bofill, nom aquest de son propietari y constructor, natural d' aquesta vila, home franch, intelligent y honrradíssim á qual memoria dech tributar sentidíssim recort en penyora de las moltes atencions que 'ns dispensá.

Era la vigília de San Joseph quan se 'm presentá un de mos amichs dihentme:

—Ja sabrás que demá tocarém á l' ofici y si volguessis ajudarnos te reservariám la part de según violí.

—Aixó de tocar á primera vista es prou difficultós: te consta que no *prench l' arquet* desde fa molts anys y com que per altra part no soch massa entés en solfas, es segur que no 'n sortiria prou bé.

—Ab aixó no hi pensis, me contestá. Tocarém la missa d' en Orfila que ja coneixes per haverla tocada altrás vegadas y després del Ofici s' executarà la sinfonía de *Juana de Arco* qu' are precisament está instrumentant lo mestre Rodríguez: aquesta si qu' haurá d' esser á primera vista porque no queda temps pera ensajarla.

—Donchs contéu ab mí y quan sia l' hora, á l' Iglesia 'ns trobarém.

Al endemá, cumplint la paraula empenyada, vaig dirigirme, violí sota 'l bras, á l' iglesia ja dita que no té res de notable baix lo punt de vista arquitectónich si bé es de prou capacitat per la importancia del poble. En lo chor hi comensavan á preparar los faristols mentres las campanas situadas en un terradet que 's trobava á nostros espatllas, repicavan á festa ab

tant fort soroll qu' apenas deixava entendrens.

Quan tot estigué á punt, comensárem los *Kiriés* que cantá ab valentia en *José de la Caridad Travieso*, jove de color que no sabia un mot de lletra ni coneix una nota; pero d' un oído y memoria tant portentosos que bastava cantarli qualsevol composició, pera que de correguda la repétis ab afinació y justesa. Era un verdader artista *sense puliment*.

Seguírem executant tots los demés números de la missa y una vegada acabats, se repartíren los papers de la sinfonía que devia estrenarse y que comensá á dirigir lo mestre Rodríguez. Al principi, tot anava com una seda; mes al cap d' un rato s' armá tal desconcert que 's feya necessari taparse las orellas pera no caure en accident: nosaltres suavam gotas com sigróns al veure lo fracás y continuárem sempre tocant ab la esperansa d' avenirnos sens que poguessim lograrho apesar dels esforços del mestre-director.

Per conjurar lo conflicte, un de nostres companys que desempenyava la plassa de violí primer, tingué un acudit felicíssim y tot dirigitse á los que estavan en lo campanar, va dirlos:

—Repiqueu ben fort, sino estém perduts.

Y tot seguit se sentí tal terretremol de campanas qu' apagá tot lo ruído de la orquesta qu' encara seguía degollant á la pobre *Juana de Arco*.

Los de la *corda* havíam acabat ja la partitura y baixant del chor, prenguérem lo carrer desde ahont sentíam encara que 'ls del *metall* continuavan bufant lo sinfonía.

Després averiguárem que la causa del desconcert, fou deguda á la pressa ab que s' havían copiat los papers de cada instrument ja qu' en algúns hi constavan repeticions, que s' havían omitit en altres.

Tal contrarietat no fou obstacle pera varios concurrents, fessin alabansas de l' orquesta anyadint ab no escassa sorna que una de las cosas que més havían agradat, eran aquells *forts del metall* ab acompanyament de campanas.

JOSEPH LLOVERAS Y ROIG.

S. Feliu de Guixols Stbre. 1898.

J. BURELL & C^{ia}

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117.---BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxas de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxas de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Unich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegráfica, «YACHTS», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

ATLANT II guanyador del primer premi de la seua serie en las últimas regatas de Cette.

MIGUEL CARDONA

ANTIGUO CONSTRUCTOR NAVAL

NACIONAL, 68 BARCELONETA.

Especialidad en YACHTS y toda clase de embarcaciones de recreo. Barcos de tráfico, pesca, vaporeitos de madera y hierro en clase de remolcadores, barcasas de carga etc. etc.

Iniciador y fundador de los CLUBS de Barcelona.

YACHTS existentes en Barcelona, construídos en los talleres de su propiedad, **Conqueridor I, Atlant I, Conqueridor II, Nitetis** etc. etc. lo que puedo acreditar con documentos oficiales que obran en mi poder.

CANOAS remeras, **Leonor, Covadonga, Atlantida, Condal** etc. Todas éstas, tanto de remo como de vela, acreditan por su buen nombre varios primeros premios obtenidos.

BOTES de Salvamento construídos con las mejores condiciones. **Bote de Torrevieja, Villanueva y Geltrú, Matarô, Cabo de Palos** etc. por cuenta de la Sociedad central y donativos particulares con el precio más ventajoso de los existentes hasta la fecha.

SASTRERIA
Las dos Américas
DE
JOAQUIM DAURA

13, Unió, 13

Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció perfecta preus módichs.

Gran y variat assortit en novetats del país
y extrangeras.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols y Palafrugell** ab un grandíós mostruari.

La Senyera

Setmanari catalá

Redacció y administració,

Carrer MAJOR, 27.—PALAMÓS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, tres mesos.	1,50	pessetas
Fora, » »	2'00	»
Estranger y Ultramar, 1 any	12'00	»
Número solt.	0'15	»

Annuncis y comunicats, á preus convinguts.
No 's tornarán 'ls originals.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS
DE

Salvador Plaja Villena
Palamós.

Se serveixen tota mena d'obras á la bestreta
y á plassos.

Licor dinamogenich GIMBERNAT

A base de Morruol,
nogal y lacte fosfat de cals.

Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14
BARCELONA.

ESTABLIMENT DE FLORICULTURA Y ARBORICULTURA,

PREMIAT EN VARIAS EXPOSICIONS.

— DE —

Ricardo Mont y Lluís M.^A Jordi.

Carrer del Ensanche y Carretera de Gerona.--Palamós.

Vendas de arbustos de fulla perenne y caduca, arbres d' ombra y de adorno, y fruyters de tota classe.

Especialitat en la confecció de **rams artístichs.**

Aquest establiment s' encarrega de la plantació de parchs y jardins. Per un préu molt módich, se fá cárrech també del cuydado dels mateixos, com també de la conservació dels arbustos y plantas de saló.

La casa garantiza sus productos.

Se retornará el valor de las plantas que no reúnescan las condiciones que se hacen establert al efectuarse la venta.

Estampa d' en Octavi Viader.—Sant Feliu de Guixols.